

CATRINEL SE JOACĂ

Text: J. Korczakowska

Ilustrații: J. Makowski

Motănel își spală-agale labele dōmniei sale,
Iar fetița, Catrinēl, ia exemplu de la el.

Stă pisiul uluit: « Năzdrăvană mai e fata !
Singură mănincă grișul și acu-acu e gata ».

« Parcă n-ai vedea prea bine — zice dînsu-ncetinel —
Cum de are așa răbdare să se-nalțe Catrinel? »

Hapciu ! Hapciu ! Măicuța grijulie-n grabă vine ;
Batista cea frumoasă prinde bine.

Măicuța-n seamă casa o are și, firește,
De jucării, copila se-ngrijește.

Un rotocol și mingea s-a ascuns, șireata:
Dibace o găsește-ndată fata.

Pe rufe fierul argintiu aleargă lin,
Noi doi, alături, ne distrăm puțin !

După cum se-mbracă fata, bucuroasă, mi se pare,
Că îndată o să plece cu măicuța la plimbare.

Mulțumite se întorc iar acasă, împreună,
Catrinel, pe ștergător ghetelor își face lună.

Motănel uimit privește și voios la Catrinel :
« Iscusita mea stăpînă parcă-a mai crescut nițel ! »

Apărută în Editura « Nasza Księgarnia », Varșovia 1961
și tradusă în l. română
în cadrul Editurii Tineretului, București, 1964.